

שנה עשרים ושלוש - עלון מס' 1155

@ ביום שני לא אומרים תחנון במנחה.
@ ביום שלישי ל"ג בעומר - הילולת התנא הקדוש
ר' שמעון בר יוחאי זיע"א. לא אומרים תחנון.
@ ניתן להקדיש העלון לברכה, הצלחה או להבדיל לעיני.

בס"ד טו אייר ה'תשפ"ג
הדלקת נרות - 19:05
צאת השבת - 19:56
רבנו תם - 20:48
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"



אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י



פפטידן: יוזכהנים הלויים
(יחזקאל מד')
השבת לי לעומר,
פרקי אבות - פרק ד'

פרשת אמור

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
יחל את שיעורו בלויין
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30
סגולה טובה להשתתף

מלעיני הפרשה:

- ← דינים הנובעים מקדושת הכהנים.
- ← פסולי חיתון של הכהנים.
- ← פסולי מומים המקריבים.
- ← טהרת מקריבי הקורבנות.
- ← אוכלי הקורבנות.
- ← המועדים וחגי ישראל.
- ← דיני המנורה ולחם הפנים.
- ← מעשה המגדף ועונשו.

לפנ"ש לא יטמא לעמיו" (כא - א)

אין לטמא את הנפש בעמעות ("בעמו") מלשון
"גחלים עממות" ובקרירות. יש למנוע את דעיכתו
של הניצוץ האלוקי בנפש האדם, אלא להלהיבו בלי
הרף...

"אמור אל הכהנים בני אהרן" (כא - א)

אמרות ה' אמרות טהורות, למה הקב"ה מזהיר את
ישראל **בשביל קדושתן וטהרתן**? (מדרש תנחומא).
כיון שבני ישראל הם כה קדושים וטהורים, לפיכך
עליהם להיות מופרשים מכל טומאה ותועבה יותר
מכל אומה אחרת. בן מלך שאוכל מאכל גס מיד הוא
לוקה בחולי, אבל איש כפר פשוט אינו נוח לחלות
כה מהר. מפאת קדושתם ועדינותם, רגישים בני
ישראל מאוד לגבי טומאה קלה שמזיקה להם, ועל
כן יש להזהירם מאוד על כך. (דברי שערי חיים)

"הכהן הגדול - מאהיו" (כ"א, ו)

מתוך אהיו: כל גדולתו של הכהן היא בהיותו המאחד
לכלל ישראל, בינם לבין עצמם ובינם לאביהם
שבשמים. (רבי מנחם מנדל מקרטוב)

"והיא אשה בבתוליה יקה"

הבעל הטורים אומר: **"והוא"** בגימטריה 18. כאשר
יהיה בגיל 18 זמנו לקחת אשה. מה שמחזק את
המשנה בפרקי אבות שכתוב בן 18 לחופה.
ובתהילים נאמר: **"והוא כחתן יוצא מחופתו"**
"ח+י" מרמזות על גיל החופה, וחייב להינשא מפני
שלפי הרמב"ם אם לא, אזי עובר על מצוות עשה מן
התורה. (ב. בר דין הי"ו)

מנין למדים שאדם ממשפחת **אזולאי** הוא כהן?
אזולאי הוא ראשי תיבות: אישה זונה וחללה לא יקחו.

"וישור או שיה אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד".

על מי חל איסור זה? איסור זה מתייחס רק ל**נקבה** אבל
זכר מותר לשחוט עם בנו או בתו.

"וכי תזבחו זבחה תודה לה"

ר' פנחס ור' לוי יוחנן בשם ר' מנחם דגליא לעתיד
לבא כל הקרבנות בטלין וקרבן תודה אינה בטלה
לעולם, כל ההודיות בטלין והודיות תודה אינה בטלה
לעולם. **הכרת הטוב ואמירת התודה נקבעו על ידי**
הז"ל כמרכיב מרכזי בסדר היום: "מודה אני" עם
ההשכמה בבוקר, ברכת "מודים" בשלש התפילות
וי"ודה לך" בברכת המזון.

"ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון"
רש"י שואל מה ענין מועדים ושבת?

אלא לומר שמי שמחלל מועדים מחלל את השבת ולהיפך.
הגאון מוילנא אומר: יש לנו 7 ימים טובים בשנה.
סוכות=2, פסח=2, ר"ה=1 (מדאורייתא), שבועות=1,
כיפור=1. בכל אחד מימי החג מותר לעשות מלאכה לצורך
אוכל נפש חוץ מיום הכיפורים. ולכן **"ששת ימים"**
למלאכת אוכל נפש במועדים, חוץ מכיפור שהוא **"שבת**
שבתון". (ב. בר דין הי"ו)

"כאשר יהן מים באדם"

שעה שאדם מוצא והולך חסרונות ומומים בזולת, סימן
הוא - "כן ינתן בו", **שהוא עצמו מלא מומים**... "כל הפוסל
- במומו פוסל"!

פינת הניבים והפתגמים

רבי שמעון בר יוחאי דרש על הפסוק:

"עמד וימוד ארץ" (חבקוק ג, ו) - מדד הקדוש ברוך
הוא את כל האומות ולא מצא אומה שהייתה ראויה
לקבל את התורה **אלא ישראל**.

ומדד הקב"ה את כל הדורות ולא מצא דור שהיה ראוי
לקבל את התורה **אלא דור המדבר**.

מדד הקב"ה את כל ההרים ולא מצא הר שתינתן בו
התורה **אלא הר סיני**.

מדד הקב"ה את כל העיירות ולא מצא עיר שראויה שיבנה
בה בית המקדש **אלא ירושלים**.

ולא מצא ארץ שראויה להינתן לעם ישראל אלא ארץ
ישראל. (ויקרא רבה יג, ילקוט שמעוני חבקוק ג.)

הסירו מכתוב מדבר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הילולת רשב"י - ל"ג בעומר

יום ל"ג בעומר הוא יום שבו מרבים בשמחה לכבוד רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, והוא יום ההילולא. רצונו היה שישמחו ביום זה, ויש נוהגים לערוך לימוד בליל ל"ג בעומר במנין, וללמוד שבתי רשב"י המפוזרים בזהר ואדרא זוטא ומנהג יפה הוא. ויש נוהגים ללכת על קבר רשב"י במירון בל"ג בעומר, אבל עדיף ללכת בזמן אחר, כי כיום אין הצניעות ושמרת במקום קדוש זה, ורבות ננות שבאות בבגדי פריצות ופוגעות בקדושת המקום ומחטיאות את הרבים, וגדול עוונן מנשוא. ומלבד זה יש נוהגים לשחוט שם בהמות ולאכול, מבלי לבדוק אם השוחט בקיא בהלכות שחיטה ובדיקת הבהמה, ואם הוא ירא שמים. וגם רבו המכשולים בענין הניקור מחלב דאורייתא שהוא איסור כרת, ולכן שומר נפשו ירחק מהם, וילך בזמן אחר.

התפילה

הגמרא אומרת שיכול רבי שמעון בר יוחאי לפטור את כל העולם כולו מן הדין. וכתוב בזהר הקדוש שתפילתם של ישיני עפר אלו עושה רושם גדול בשמים (זוהר ת"כ דף ת"ז) והעולם מתקיים בזכותם. לכן אנחנו משתטחים על קברו ומבקשים ממנו שיתפלל עלינו ועל עם ישראל כולו.

לימוד

טוב ללמוד מתורת הצדיק ולהזכיר מעשיו על קברו (זוהר, זכור א'): ובמיוחד טוב לקרוא מהזוהר הקדוש ליד קברו של הרשב"י ובנו, שעל פי הכתוב בזהר בזכות לימוד זה יצאו מהגלות ברחמים.

שמחה

כתב מהר"ח"ו בשער הכוונות, שיש להרבות ביום זה בשמחה, כמו שסיפר רבנו האר"י ז"ל, שכך היה רצונו של רשב"י שישמחו ביום זה. ועל כן טוב לשיר שיר קודש זה שחובר ע"י הרב שמעון לביא זצוק"ל שרמוזים בו סודות גדולים מענין הרשב"י זיע"א ובכללם שהיה כעין כהן גדול שאוהב את עם ישראל, מוסר נפשו עליהם ויכול לכפר על כולם.

מערת הרשב"י

הגמרא מספרת שאליהו הנביא נמצא לעיתים בפתח מערתו של רשב"י. וכשבא רבי חיים בן עטר בעל אור החיים הקדוש לקבר הרשב"י הוא זחל על ארבעתיו במעלה ההר לגודל קדושת הרשב"י, אחר כך זכה להרגיש במקום ריח בן עדן בעת לימוד התורה שם. וכשבא רבי יוסף חיים בעל הבן איש חי זיע"א לארץ ישראל, עלה לציון הרשב"י ומרוב שמחה של קדושה חיבר במקום שיר קודש זה שיש בו שבחי הרשב"י וגודל כוחו לזמר עריצים ולהציל את כלל ישראל שיאמרו אותו בשמחה כתפילה בכוונה רבה.

צדקה

בשעה שאדם נמצא במקום קדוש זה, יש בכוחו להתעלות ולכן יפריש סכום כסף לצדקה, לישיבה או לבית הכנסת, או שפריש כסף כדי שיקנה בו ספרי קודש לילדיו ויאמר: "הריני מפריש סכום כסף זה לזכות רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. והריני מקבל על עצמי בלי נדר להתחזק בעבודת ה' יתברך ובמיוחד הריני מקבל על עצמי להניח תפילין יום יום, לשמור טהרת המשפחה, לשמור שבת כהלכתה, ללמוד תורה יום יום, לשלוח בניי לחינוך דתי, לשמור פי מלשון הרע ולהיזהר מבע"פ.

טעם ההדלקה

ימי הספירה ניתנו בכדי להאיר את החשיכה. אפשר לתת טעם לזה שמרבין בנרות ועושי מדורות ביום זה, להורות שימי הספירה ניתנו בכדי להאיר את חשכות החומריות, ודבר המסוגל לזה הוא תורתו של רשב"י, ספר הזוהר, ולכן מרבין בנרות בהילולא דיליה, וזה על דרך הכתוב כי אשב בחשך, ד' אור לי.



מכל מלמד" השכלתי

הדלקת מדורות ונרות בל"ג בעומר

נפש האדם מאירה כנר וכשכולם מתאגדין והופכים לאיש אחד אז האור הוא גדול. ואפשר שעל זה רומז המנהג להדליק מדורות בל"ג בעומר, שכמו שמהצטרפות הנרות הרבים לנגד עיננו נוצרת שמורה המאירה למרחוק, כך הכח שבאחדות, שבאבוקה הגדולה הזו להאיר את הלבבות ולבער את הרע מנפש האדם ומן העולם. בל"ג בעומר מצטרפים כולם במירון, מאות אלפים מכל שכבות האוכלוסיה במגוון הדעות, מתקבצים ומתאחדים וכמדורה גדולה המורכבת מאלפי נרות, כך הנשמות, המאירות את העולם, באורם הרוחני. זוהי הפגנה כנגד הפירוד והשנאה.

סיבה נוספת שמדליקים מדורות - שביום פטירתו של רשב"י התגלו סודות עצומים ונשגבים וירד אור גדול לעולם.

אורו של הזוהר הקדוש!

הזוהר הקדוש - תורה של אור

"בדא יפקון מן גלותא ברחמי" - הלך רבי עקיבא ולימד תורה לחמישה תלמידים מיוחדים שיתקנו מה שקלקלו הראשונים. רבי שמעון בר יוחאי, רבי יהודה בר אלעאי, רבי מאיר בעל הנס, רבי יוסי ורבי נחמיה. ככל שתלמידים אלו גדלו בתורה כך גדלה בתוכם האהבה והארת הפנים איש לרעהו ולכל העולם. "אור מְפָלָא". מרוב הארה התגלה דרכם הזוהר הקדוש שבכוחו יהיה אפשר לצאת מהגלות ולבנות את הבית השלישי ברחמים. "הוציא אור תְּעִלּוּמָה" כתבו ר' שמעון ובני חבורתו את החכמה הזו בספר הזוהר בצורת משלים ורמזים. כך הבטיחו את מסירת החוכמה המיוחדת הזו למיוחדים שבחכמים. שלא יפלו בידי מי שאינו ראוי, ולא ישתמשו בהם קודם זמנם.

איפיונו של רבי עקיבא היו התקוה ואהבת הזולת. הוא שנהג "ואהבת לרעך כמוך זה כלל נדול בתורה".

אך מה לזה ולרשב"י תלמידו ומדוע דוקא בל"ג בעומר - יום פטירתו פסק האבל והמוות?

תלמידיו של רבי עקיבא נפטרו על שלא היתה בהם אהבת חיים.

רשב"י וחבריו השלימו את החסר ותיקנו את הפגם כשכל חייהם חיו ואהבה גדולה ביניהם, וכמאמר רשב"י "אנן בחביבותא תליא" שפירושו אנו תלויים בחביבות.

בקדושתו העצומה זכה רבי שמעון לקיים בשלמות את הוראת רבו "ואהבת לרעך כמוך" ולהשרישה בלב תלמידיו עד שתקנו בשלמות את פגם תלמידי רבי עקיבא.

באלונקה למירון

בבן עשרים וחמש היה גדליה מאירוביץ בעת שהובל בתוך קבוצת צעירים מעירתו מרמרוש (באזור צ'יכסלובקיה) למחנה-פניה גרמני. במחנה העסקו מאות צעירים יהודים ביצור תחמשת לצבא גרמניה. לקראת סוף המלחמה הנחיתו מטוסי בעלות-הברית הפצצה כבדה על המחנה. בסיומה גלו האסירים, כי כל השומרים נסו על נפשם. בלי לאבד רגע נשאו גם האסירים את רגליהם וברחו מהמחנה אל היער הקרוב.

לאחר טלטולים ותלאות הצליח גדליה לעלות לארץ-ישראל באנחת מפילים. זה היה בשנת תש"ז. כשדרכו רגליו על אדמת הארץ עדין היה בבחינת שלד, ומשקלו לא עלה על שלשים וחמשה קילוגרם. גדליה הותיר מאחוריו את הוריו, שבעת אהיו ואת משפחתו הענפה. כלם נטבחו בידי הגרמנים (מה-משם). הוא עלה לירושלים, ואמץ על-ידי משפחה בשכונת בתי-הוונגרו. גדליה רצה מאוד לשקם את עצמו, גופנית ונפשית, ולכן הצטרף לאצ"ל (ארגון צבאי מחתרתי שנוסד בירושלים).

בתחלה לא יחסו לו מפקדי האצ"ל ערך מיחד, אך במהרה שנו את דעתם כשגילו כי לפניהם ממחה עתיר נסיון ביצור פצצות. הם העמידו לרשותו קומת מרתף במרפז העיר, שם עסק ביצור חמרי חבלה לפעולות האצ"ל. מעל המרתף שכנה חנות לממכר דברי דאר, שהפעיל איש אצ"ל אחר. מפעם לפעם היה גדליה עולה לחנות ומסיע לאיש בעבודתו, דבר שהיה בו כדי לתת הסבר לעבודת הגעתו למקום מדי יום.

באותה תקופה זעזע הישוב מרצח שבעים וישמונה רופאים ואחיות יהודים, שעשו את דרכם בשירה אל המרפז הרפואי 'הדסה' שעל הר-הצופים. האצ"ל החליט בתגובה לפוצץ את מגדל בית-החולים הנוצרי 'אוגוסטה ויקטוריה', שממנו נהגו היהודנים לתקף את נוסעי השירות.

גדליה הצטרף לפעלה כחבלן. במהלך הפעלה נפגע מרסיסים, אך הפגיעה הקשה יותר הייתה של כדורי דום-דום, שחדרו בקרסל רגלו הימנית. גדליה התמוטט והבהל ל'הדסה'.

הפגיעה הקשה גרמה זהום מספן. הרופאים נטו לקטע חלק מהרגל. בנסיון אחרון למנע את הקטיעה בצעו הרופאים נתוח מסבך של השתלת עצם זרה במקום העצם המרסקת, אך השתל נדחה. נמק החל להתפשט. הקטיעה הייתה כעת בלתי-נמנעת.

דפאון עמק השתלט על גדליה. הוא הגיע ארצה בודד וחסר-כל. חלמו היה לשאת אשה ולהקים משפחה. ועכשו, מי תרצה בקטוע רגלי גדליה התעטף ביגונו וסרב לדבר אפלו עם רופאיו.

שני אברכים ירושלמים, סופרי סת"ם, ר' אברהם ור' נתנאל איזנבד, נהגו לפקד פעמים בשבוע את 'הדסה' ולקיים שם מצות בקור-חולים. הם הכירו את גדליה וחפשו דרך לעודד את רוחו.

הימים היו ימי אמצע חדש איר. אחד מהם נגש אל גדליה ולחש על אזנו: "בעוד יומים יחול ל"ג בעמר.

האם תרצה לבוא אתנו לקבר רשב"י במירון?!

גדליה הסכים. לא היה לו מה להפסיד. אולי נס יציל את רגלו. באישון ליל התניצבו השנים ליד מטו, כסוהו בסדין ונשאוהו באלונקה, כאילו היה מת. איש מהצוות לא חשד בהם. השנים העמיסוהו על טנדר שנסע העירה, ועם שחר העלו את גדליה על משאית שיצאה למירון.

למירון הגיעו בשעת שקיעה של ערב ל"ג בעמר. יהודים טובים נשאו את גדליה את כל מעלה ההר, על-גבי אלונקה. הוא השכב בתוך מתחם הקבר, על אדן חלון. גדליה פתח ספר תהלים והחל לקרא בו בבכי נסער.

כעבר שעה שמע לפתע קולות שירה. גדליה, שלא הכיר את מנהגי המקום, התפלא: בתוך החדר בוכים וצועקים ובחוץ שרים! הוא נסה להתישב כדי להציץ החוצה מבעד לחלון.

באותו רגע נגש אליו אדם ויש. "זוהי תהלוכת ספר-התורה של משפחת עבדי, אמר והמשיך: "אני רואה שקשה לך לקום, אבל לכבוד התורה פדאי להתאמץ". הישיש הושיט לגדליה יד וסייע לו להתרומם על רגליו. במאמץ רב דדה גדליה החוצה, ולאחר שעשה כמה וכמה פסיעות בתוך המעגל, חזר פנימה מותש, שמח על שנטל חלק בשמחה.

למחרת שב גדליה ל'הדסה'. הסגל הרפואי הביט עליו כעל אדם בלתי-שפוי. לאחר יום של מנוחה בקשו הרופאים לבצע את הקטיעה. רגע לפני ההרדמה, התישב גדליה על המטה וספר לרופאים על הנסיעה למירון. הוא ספר להם על הישיש האלמוני ועל הרקוד. הרופאים התקשו להאמין.

לבסוף סיס ואמר: "אחרי כל זה, עשו אתם מה שאתם צריכים לעשות, והישוב במרומים יעשה מה שהוא צריך לעשות". ואז התחולל הפלא: הרופאים הסירו את התחבושות ולתדהמתם גלו שחלה נסיגה דרמטית במצב הנמק. במקביל נראו סימנים ראשוניים להקלטות השתל. כעבר כמה ימים שב גדליה לביתו, צועד על שתי רגליו. לאחר זמן לא-רב הכיר את מי שהייתה לרגליתו ולאם שבעת ילדיו.

אבי, ר' גדליה מאירוביץ זכרונו-לברכה, נפטר בכ"ח באיר תש"מ. יהיו הדברים לעלוי נשמותו. (ישעיהו מאירוביץ, קריית-ארבע) ("יתרתך שעשויע")

האדמו"ר רבי ברוך-שלום אשגל היה נוהג לנסע מדי שנה, בל"ג בעמר, למירון. כשהיה מגיע לציון הקדוש של רבי שמעון בר-יוחאי, היה שוהה שם כשלושים שניות, בעינים עצומות, ומדד יוצא.

פעם שאלו אחד ממקורביו לפשר הדבר. השיב רבי ברוך-שלום: "יש אנשים שאינם מכינים את עצמם כלל לפני עלייתם לציון. רק כשהם מגיעים לציון, הם מתחילים לחשב על מצבם ועל מה שבאמת צריך לבקש, ואז מתחילים לעלות במחשבתם כל הצרכים והבעיות, והדבר נמשך זמן. לעומת זאת, יש מי שמגיעים לציון לאחר הכנה והתבוננות, והם כבר יודעים שבעצם לא חסר אלא דבר אחד, וזאת אפשר לבקש גם בשלשים שניות." (חב"ד)

ר' שמואל בר יוחאי זי"ע

חי בדור השני שלאחר חורבן בית שני. בימיו של רשב"י לא נראתה הקשת בענן, כי זכות רשב"י הגנה על כל הדור. היה תלמידו של ר' עקיבא ומיד לאחר נישואיו עזב את ביתו וגלה למקום תורה ללמוד בישיבתו של רבו ר' עקיבא. במשך 13 שנה למד שם. כשנאסר ר' עקיבא בבית האסורים, סיכן רשב"י את נפשו וכנס לשם במסירות נפש כדי ללמוד תורה. כל זמן שישב רשב"י לפני ר' עקיבא הסתיר את מעלתו וגדולתו ואף אחד לא הכיר את כוחו חוץ מרבו. אמר לו: **"דיין, שאני ובוראך מכירים את כוחך"**!

פקדושתו העצומה זכה רבי שמעון לקיים בשלמות את הוראת רבו **"ואהבת לרעך כמוך"** ולהשרישה בלב תלמידיו עד שתקנו את פגם תלמידי רבי עקיבא.

"עלית למרום, שבת שצ"

בפסוק זה נרמז שמו של התנא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, שכן **"שב"י** הם ראשי תיבות של **שמעון בר יוחאי**. ושמו **יוחאי** רמוז בפסוק **"כי לא תשכח מפי זרעו"**, שבזכות הזר הקדוש המיוחס לו, ביטל את שְכַחַת התורה מישראל.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

לקראת ל"ג בעומר יש ללמד ולהנחות את הילדים בכללי הבטיחות במדורה:

א. יש לנעול נעליים סגורות וללבוש מכנסיים ארוכים וחולצה מתאימה להגנה על הגוף מפני גיצים וגחלים וכן מעקיצות זוחלים ושרצים ארסיים הנמשכים אל חום המדורה.

ב. הבערת המדורה תיעשה על ידי האחראי בלבד. יש להזהיר מפני מסמרים חלודים ומזוהמים המחוברים למשטחי עץ והעלולים לפגוע במשתתפים.

ג. אסור להבעיר אש באמצעות חומרים דליקים כגון בנזין, נפט וכדומה. אין להחזיקים בקרבת המדורה.

ד. אסור להשליך למדורה מכלים ריקים מכל סוג, חזיונים, קליעי נשק או עץ צבוע בצבעי שמן. כמו כן אין להתיז דלק על אש בוורת.

ה. הוספת עצים וקרשים לליבוי המדורה תיעשה על ידי האחראי, תוך שמירה על כללי הבטיחות.

ו. יש להחזיק בקרבת המדורה אמצעי כיבוי מים וחול למקרה של התפשטות השריפה.

ז. בסיום האירוע יש לוודא כיבוי מוחלט של המדורה בעזרת חול או מים.

עשרים ושלוש שנים משדרים את שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"י **יצחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** רח' הנשיאים 3 בינה בשעה **21:30** השיעור יוקרן על גבי מסך נעק. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"בית הלחם"**

כל הישועות והברכות לניסים וטובה בכורי שתמו לטעודה הרביעית בלויין
שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מלי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה **לרפואת הדד** בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה **לרפואת ניסים** בן סולטן **ולהצלחת כל ילדיהם**

ברכות אילוחים
למירון והודיה דוך
לרגל הולדת ה**בת** יהי רצון שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאה תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ונחת ושלווה **לאליהו ונורית מוסאי** **לאליהו וחנה דוך**

ברכות אילוחים
לרזן וכידור ביתן
לרגל הולדת ה**בן** יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלווה **לגבי ופני אהרונ** **ליוסי ורננית ביתן**

כל הישועות והברכות למשפחת עמרני הי"ו
שתמו לטעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות וירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם וילדיהם נכדיהם ונינהם להבדיל לעיני רחל בת זולתה ז"ל

כל הישועות והברכות ליגאל יעל לרזין הי"ו
שתמו לטעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות וירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם וילדיהם ונכדיהם **וברכה והצלחה ורפואה לעל בת יוחן-רחל**

ברכה אילוחים
לעומרית ועמנואל ביטון
יתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה וירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

ברכות אילוחים
לכאליא ותמר מוסאי
לרגל הולדת ה**בת** יהי רצון שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאה תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ונחת ושלווה **לאברהם ויוכבד מוסאי** **לאבינדב וחמוטל לאגוני**

ברכות אילוחים
לרפואה שלימה ושישגה עויד הקב"ה ישלח לה רפואה שלימה להי"ב אבריה ושי"ה גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לשנים רבות טובות **וברכה והצלחה ולכל ילדיה**

ברכה אילוחים
למשפחת אבר"ל
זכות תרומתם לזיכוי הרבים שיוכו לרפואה והצלחה שיתברכו בכל מילי דמיטב. ברכה לילדיהם, חתניהם כלותיהם נכדיהם ונכדותיהם להבדיל לעיני **אברהם** בן ימין ז"ל

לאור הביקוש הרב לעלון **"אברהם יגל"** ב"ה אנו שמחים לבשר לכלל הציבור שהגדלנו את תפוצת העלון, וזאת בזכות מאפייט **"בית הלחם"** בהנהלת **אברהם מוסאי** חידושים והארות וסיפורים מרגשים ייתן למסור למערכת

רפואה שלימה ישי מירז
בן **עליזה-מרים** ואלי הי"ו
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושי"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

למשפחת **אטיאס היקרה** צוות **"אברהם יגל"** משתתפים בצערכם בפטירת הצנועה והנענה **עניזה אטיאס** בת **דוחמה ז"ל** נפטרה השבוע ט"ו אייר נגרת הנחמוטני לכל הנחמוטני. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם עם שאר אבלי ציון וירושלים

לעיני הצנועה והנענה **רחל (נזל) עמרני** בת זולתכה ז"ל ט"ו אייר פקידת שנתה

לעיני הצנועה והנענה **אברהם אבינדב** בן ימין ז"ל ל"ג בעומר פקידת שנתו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
שלמה לארי בן מרים הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישאל פרגי רפאל בן מרים הי"ו
שבת **מוסאי** בן נהיית הי"ו
יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו
אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת
נהיית **ישראל** בת שרה מנב"ת
ירחן-רחל בת **גידאן מנב"ת**
מרגלית **מוסאי** בת שמחה מנב"ת
לידה **הרני** בת מרי מנב"ת

רפואה שלימה ישי מירז
בן **עליזה-מרים** ואלי הי"ו
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושי"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

לעיני הצנועה והנענה **אסתר ברק** בת זרי ויהודה ז"ל ט"ז אייר פקידת שנתה

לעיני הצנועה והנענה **מרי יוכה** בת ינישה ז"ל יח' אייר פקידת שנתה

לעיני הצנועה והנענה **יהיא גולדן** בן יוסף ז"ל כ"א אייר פקידת שנתו

שבת שלום ומבורך

לניצחוננו - נשימת :

לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה
אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה
יוסף זעורו בן דינה ז"ל
מאיר רובין בן ברסוה ז"ל
דניאל אזולאי בן רינה ז"ל
אפרים פור בן מרים ויוסף ז"ל
רחל עמרני בת זולתה ז"ל
פרחה אסדגי בת סולטנה ז"ל

מרבכי **מוסאי** בן אסתר ז"ל
שלמה יום-טוב בן טאוס ז"ל
יצחק נאמן בן מרים ז"ל
רבקה מורנו בת שרה ז"ל
רות-אפרת ז"ל בת גילה שתחיה
אסתייה כוכבה נמו בת מרים ושמואל ז"ל
פריחה גולדן בת רבקה ז"ל

מרבכי **לארי** ז"ל בן שלמה ושרה שחיו